

РЕШЕНИЕ

№ 23891

гр. София, 10.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2329** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на „ПЛАМАГРО“ ООД, ЕИК:[ЕИК] от [населено място], [улица], представлявано от П. Н. чрез адв. И. М. срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1318 от 15.11.2024г. на заместник – изпълнителния директор на ДФ “Земеделие“.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен, поради липса на изложени фактически и правни съображения. Липсата на мотиви за отказа да се изплати заявената сума, поставя в обективна невъзможност жалбоподателя да изложи конкретни възражения срещу процесното уведомително писмо, тъй като няма никаква информация за причините за извършените намаления. Иска се отмяна на уведомителното писмо.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и иска отмяна на оспорения акт. Заявява претенция за присъждане на разноски по делото, съгласно приложен списък.

Ответникът - заместник – изпълнителния директор на ДФ, редовно и своевременно призован не се явява и не изпраща представител по делото. От същия, чрез юрк. П., е постъпила молба за допускане на съдебно-техническа експертиза /СТЕ/ и молба за даване ход на делото, като е изразено и становище по същество на спора, претендирано е присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя. Представено е писмено становище вх. № 02-220-2600/1318-3 от 02.01.2025г. с изложени доводи за законосъобразност на оспореното уведомително писмо. Представени са и писмени бележки.

СГП, редовно призована, не е изпратила представител за участие в производството по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е подал заявление за подпомагане за кампания 2022г., във връзка с схеми/мерки за кампания 2022

По заявлението за плащане са извършени административни проверки по чл. 37 от Закон за подпомагане на земеделските производители на данните в подаденото заявление, сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на ИСАК, поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП. В резултат на извършените проверки административният орган определя в табличен вид заявените суми по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, Схема за преразпределително плащане /СПП/, Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП/ и Схема за обвързано подпомагане за протеинови култури /СПК/, като приема оторизирана сума по всяка една от тях, както следва: в размер на 121 930лв. по СЕПП; в размер на 4013.08лв. по СПП; в размер на 3192,43лв. по СПК; в размер на 102116.87 лв. по ЗДП, видно от Таблица № 1 на уведомителното писмо. Посочени са ставките за всяка една от изброените схеми за Кампания 2022г., както и съдържание на колоните по Таблица № 1 на писмото. В Таблица № 2 на писмото са посочени изплатените суми по всяка една от гореизброените схеми, като също е дадено съдържание на колоните по тази таблица. В уведомителното писмо не са изложени каквито и да било конкретни изисквания, които заявителят не е спазил за недопустимостта на подпомагането, само банкетно е посочена легенда, указваща значенето на колоните от всяка таблица. След постъпване на жалбата срещу уведомителното писмо, ответникът е изготвил „становище“ (л. 52 от делото), в което се позовава на чл. 16а, ал. 6 от Наредба № 105 от 2006г., както и на чл. 43, ал. 3, т. 6 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ за постановения отказ на площи, като се посочва, че кандидатът е заявил площи извън специализирания слой „Площи, допустими за подпомагане“ за Кампания 2022г. В табличен вид е отразена детайлна информация на данните за „Площи с констатирани несъответствия по схемите за директни плащания за процесната кампания по заявление с УИН 22/040522/09319, след извършена проверка за допустимост на площите“ за горепосочените схеми.

Като доказателства по делото са приети документите, съдържащи се в административна преписка, в т.ч. по делото по искане на ответника е приета СТХ. От същата се установява, че по СЕПП декларираната площ е в размер на 1019.38 ха, общоустановените площи са в размер на 873.63 ха, а недопустимите /наддекларирани/ площи са в размер на 145.75 ха. В заключението се сочи, че резултатите са от извършени проверки спрямо слой "Площи, допустими за подпомагане" и проверка на " Кръстосано съответствие от ПнМ" и установено неспазване на „Национален стандарт 6"- забранява се изгарянето на стърнища. Отразени са сумите по Таблица № 1 от процесното уведомително писмо, както и ставките по всяка една от схемите. Посочено е, че недопустимите /наддекларирани/ площи по заявлението на жалбоподателя са в резултат на извършените проверки спрямо Специализирания слой "Площи допустими за подпомагане за кампания 2022г. " и са в размер на 145.75 ха, като основно разликата е в БЗС No 37544-38-2-1, по СЕПП, а останалите БЗС са с много малки, незначителни разлики в размер на 0.1 до 0.4 ха. Наддекларираната /недопустима площ/ на БЗС No 37544-38-21 е в размер на 144.71 ха. С възражение от управителя на „Пламагро" ООД са предоставени документи, че лицето И. И. Т. от [населено място] е запалил стърнище и пожара е обхванал част от парцел с БЗС No 37544-38-2-1. Вещото лице дава заключение за процентното съотношение между размера на наддекларираните спрямо установените площи като допустими за подпомагане, определено от РА/съгласно административните проверки или проверка на място, което е 16.68%, съгласно чл.19 от Делегиран

регламент / ЕС/ No 640/2014 на Комисията.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, за което актът е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Оспореното уведомително писмо е валиден административен акт. Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП, "Разплащателна агенция" е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Според чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност, и я представлява. Уведомителното писмо е издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", на когото изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е делегирал, на основание чл. 20а, ал.3 и ал.4 от ЗПЗП, правомощията си със Заповед № 03-РД/ 1969/10.05.2024г. (л.59 и сл. от делото). Следователно оспореният акт е издаден от компетентен орган в кръга на делегираните му правомощия, поради което е валиден административен акт, респективно не е налице отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК. Този въпрос не е и спорен между страните.

Съдът счита, че в настоящия случай оспореното Уведомително писмо, макар да е издадено от компетентен административен орган и в предвидената писмена форма, липсват посочени фактически и правни основания за издаването му, формиращи мотивите на административния орган за произнасяне с акт с посоченото съдържание, което е в нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Изискване за законност на административния акт е неговата форма. Законодателят изрично и изчерпателно е посочил изискуемото съдържание на административния акт, като неспазването на формата е самостоятелно основание за отмяната му. В случая от съдържанието на атакуваното Уведомително писмо и наличните в него таблици може да се установи еднозначно единствено размерът на оторизираната сума и изплатената сума, но не може да се направи извод защо е извършена и какви конкретно са основанията, въз основа на които е прието, че са недопустими за подпомагане въпросните животни. В акта липсват ясни, конкретни и разбираемо посочени фактически основания, от които да става ясно, каква е волята на административния орган и защо с оспорения административен акт е постановен този именно краен резултат. В тази връзка напълно неоснователни са изложените от ответника в писмените бележки твърдени, че процесното писмо, обективизирало резултати от извършените проверки – административни и на място, а таблиците съдържали разяснения и правни основания за постановления отказ. Напротив, възприетата форма на уведомителното писмо не сочи конкретните за всеки случай относими правни норми с посочване на приложимите разпоредби и подвеждането им под съответните факти, за да може да се индивидуализира и извлече недвусмислено и разбираемо волята на административния орган и съображенията при прилагане на закона за всеки конкретен случай. Липсва също така каквото и да било обсъждане на

подаденото от жалбоподателя възражение. Следва да се посочи, че липсата на форма е липса на изискуемо от закона съдържание, което значително затруднява жалбоподателя да разбере какви са причините за отказа на оторизираната сума и пряко рефлектира върху правото му защита, което е нарушение на процесуалните правила. В тази връзка адресатът следва да знае точно кои от обстоятелствата от правния мир са довели до конкретното нарушение на съответните законови норми, респ. са обосנוвали санкцията. Липсата на мотиви към първоначалния административен акт не съставлява съществено нарушение на закона и в случаите, при които по-горният административен орган е потвърдил акта, като е изложил съображения, позволяващи да се провери законосъобразността му при обжалването му по съдебен ред“. Липсващите мотиви, дължими от административния орган и то преди издаване, а не след издаване на административния акт, не могат да бъдат заместени впоследствие, защото излагане на мотиви впоследствие означава дописване на акта, което е недопустимо. В съответствие с Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най – късно до изпращането на жалбата срещу акта, в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, и то изхождащ от същия орган. Отсъствието на мотиви поставя съда в невъзможност да упражни своя контрол за законосъобразност и съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, което прави акта незаконосъобразен. Непосочването на фактически и правни основания за издаването на акта от страна на административния орган е порок във формата на акта и самостоятелно основание за неговата отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Действително към съпроводителното писмо за изпращане на жалбата и административната преписка в съда е приложено становище на заместник изпълнителен директор на ДФЗ, като в хода на съдебното производство е приета и СТХ, но същите не могат да заместят липсата на мотиви в оспорения административен акт. В тази връзка настоящият съдебен състав изцяло споделя тезата на ВАС, застъпена с Решение № 6247/12.06.2023 г. по административно дело № 9967 / 2022 г., относима към настоящия казус “... Становището изхожда от издателя на оспорения административен акт, но то не може да санира липсата на мотиви в първоначалния административен акт, защото не е в процедура по обжалване пред по-горестоящия административен орган. Неправилно решаващият съд е приел, че с оглед на това становище административният акт следва да се приеме за надлежно мотивиран. Допълнително изложени мотиви, след издаване на акта, трябва да се доведат до знанието на адресата, което подпомага страната в избора на защитните средства и проверката за законосъобразност на акта. Излагането на мотиви към акта едва след сезирането на съда с жалба, както е в процесния случай, не може да се приеме, че изпълнява изискването за мотивираност на акта. Налице е съществено нарушение на правилата по мотивиране на уведомителното писмо, което е препятствало жалбоподателя да организира защитата си. В този смисъл Решение № 10244 от 14.11.2022 г. на ВАС по адм. д. № 2528/2022 г., Решение № 972 от 30.01.2023 г. на ВАС по адм. д. № 5715/2022 г....“. По така изложените по-горе съображения съдът намира, че Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1318 от 15.11.2024г. на заместник – изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ следва да бъде отменено и делото да бъде върнато като преписка на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление за подпомагане от „ПЛАМАГРО“ ООД И излагане на ясни и разбираеми мотиви.

С оглед този изход на спора и на основание [чл. 143, ал. 1 от АПК](#), в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски за заплатена държавна такса в размер на 50 лв. Претендират се и разноски за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 8 700лв., съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие от 11.04.2025 г. /л. 109/ и разписка за заплащането на посочената сума в брой.

Ответникът своевременно е направил възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, което съдът намира за основателно предвид следното:

При съобразяване Решението на СЕС по дело С - 438/22, за определяне размера на претендираното адвокатско възнаграждение, съдът взе предвид от една страна липсата на фактическа и правна сложност на спора (малко по обем доказателства и неусложнена фактическа обстановка), а от друга – отсъствие на значими по обем процесуални действия и представителство от страна на пълномощника на жалбоподателя – изготвяне на жалба и явяване в две съдебни заседания. При тези обстоятелства съдът намира, че като справедлив размер на адвокатското възнаграждение следва да се приеме сума в размер на 1000 лв. Така общо дължимите разноски се изчисляват на 1050 лв., от които 50 лв. държавна такса за завеждане на делото и 1000 лв. – възнаграждение за едни адвокат. Разноските са платима от ДФЗ – юридическото лице в структурата на което е административния орган.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1318 от 15.11.2024г. на заместник изпълнителен директор на ДФ “Земеделие“.

ИЗПРАЩА преписката на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" – [населено място], за ново произнасяне съобразно дадените указания в мотивите към решението, по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" – [населено място], ДА ЗАПЛАТИ на „ПЛАМАГРО“ ООД, ЕИК:[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 1050 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от неговото съобщаване на страните. Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: